

ne i de to øvrige amter vil fortsætte som nu; en række omegnsborgmestre vil gerne overtage amtsopgaverne; Amdsrådsforeningen frygter, at en stor hovedstadsregion vil danne præcedens for sammenlægning af de øvrige amter, og sådan kunne man blive ved. Borgmesterkæder og magt er langt mere vigtige end hovedstadens fremtid.

Regeringen har efter vores beskedne opfattelse valgt at lægge sig på knæ for de borgmestre, der har saboteret en hovedstadsreform for ikke at afgive deres magt. Man har udsendt hovedstadsreformen og i stedet barslet med dette Udviklingsråd. Uanset hvor megen lyrik man bruger på at beskrive det nye Udviklingsråd, er der tale om, at regeringen er kørt fast i magtspillet mellem borgmestrene og derfor ikke tør gennemføre en hovedstadsreform, og derfor har man valgt en nødløsning, som formaliserer de samarbejder, der findes i dag mellem de amtskommunale enheder i hovedstadsområdet.

Dette Udviklingsråd vil betyde, at der ikke gennemføres den helt nødvendige demokratiske reform af styringen af hovedstadsområdet i de næste mange år. Nu har vi jo Udviklingsrådet, vil argumentet være fra de forskellige, der ønsker at bevare deres magtbaser. Men Enhedslisten vil ikke medvirke til at ofre den nødvendige demokratiske reform af hovedstadsområdet på borgmesterkædernes alter. Vi ønsker en hovedstadsreform, vi vil arbejde for en hovedstadsreform, og derfor støtter vi ikke Udviklingsrådet.

Når vi ser på sammensætningen af Hovedstadens Udviklingsråd, kan vi nemt se en borgmesterklub, der langsomt snegler sig frem, efterhånden som man får fordelt de forskellige lunser til de forskellige områder. Når man skal have et flertal på 7 ud af 11 bag et budget, lægges der jo for alvor op til studehandler mellem de geografiske områder, f.eks. at skal Det Kongelige Teater i København udbygges, skal man have et museum i Roskilde – eller som vi så, da vi diskuterede Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab, at der pludselig optrådte en speciel scene i Frederiksborg Amt som led i en studehandel for at få finansieret resten.

Udviklingsrådet skal bestå af 11 medlemmer, og så kender vi sammensætningen: Socialdemokrater, Venstre, indtil videre et par enkelte Konservative og måske en enkelt SF'er klemt inde i et hjørne. De store partier vil sætte sig totalt på Udviklingsrådet, og den demokratiske, pluralistiske debat, som opstår, når andre og

mindre – f.eks. partier, der tilsammen repræsenterer 20, 30, 40 eller 50 pct. af stemmerne – også deltager i de politiske forsamlinger, forsvinder. Udviklingsrådet bliver på den måde magtens organ.

Udviklingsrådet skal beskæftige sig med mange forskellige samarbejder i hovedstadsområdet, som vi kan se af den lange liste af love, der skal ændres. Man kan sige, at der er det lille fremskridt, at de skjulte borgmesterklubber nu bliver synlige; men netop den lange liste af råd og foreninger og udvalg, som nu skal høre under Udviklingsrådet, viser behovet for en hovedstadsreform, som skaber et overordnet, demokratisk valgt organ, der kan tage sig af de regionale problemer.

Udviklingsrådet kommer jo heller ikke til for alvor at beskæftige sig med problemerne i hovedstadsområdet; f.eks. er det område, som for alvor trænger til en overordnet, demokratisk styring, nemlig sygehusene, ikke med. Men det betyder ikke, at de skal med i denne her konstruktion, tværtimod. For Enhedslisten er det helt centralt, at det nuværende udemokratiske sygehusfællesskab HS ophæves så hurtigt som overhovedet muligt, og at sygehusene igen kommer under en direkte, demokratisk valgt forsamling.

Enhedslisten kan altså ikke støtte etableringen af Hovedstadens Udviklingsråd. Vi oplever det sådan, at man kommer til at blokere for den nødvendige hovedstadsreform og i stedet opbygger et nyt indirekte valgt organ, en ny snæver, udemokratiske borgmesterklub. Derfor vil vi også opfordre til at lytte til de mange indsigelser, der er kommet, og som kommer fra amterne og kommunerne i hovedstadsområdet. Her peges der netop på nødvendigheden af en større politisk og geografisk bredde i Udviklingsrådet, altså flere medlemmer, og Københavns Kommune påpeger, at politiske organer bør være valgt demokratisk, altså ved direkte valg.

Enhedslisten har stillet forslag om at pålægge regeringen at komme med et forslag til en hovedstadsreform, for vi synes som sagt, det er vigtigt, at der gennemføres en reform af hovedstadsområdet. Men reformen skal gennemføres som en helhed, ikke område for område, og reformen skal være demokratisk, altså bygge på direkte valg til de politiske organer. Vi har derfor næsten ordret gengivet de principper for en hovedstadsreform, som i december 1998 blev vedtaget af et meget bredt flertal i Københavns